

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

ad § 1.

Ændringen bestaar i, at der i Paragraffen er indføjet et nyt tredje Stykke, hvorefter det tidligere 3. og 4. Stykke bliver 4. og 5. Stykke.

Ifølge Epidemiloven (Nr. 43) af 31. Marts 1900 § 2, 5. Stykke skulde Patienter indlægges til vederlagsfri Behandling paa de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, det Distrikt eller den By, hvor Patienterne havde Bopæl. Ved Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 § 28, der ellers i det væsentlige svarer til ovennævnte Lovbestemmelse, slettedes denne lokale Begrænsning. Foreningen af Sygehusbestyrelser har nu i det nedenfor under Bemærkningerne til Lovforslagets § 2 nævnte Andragende (jfr. Bilag 1) gjort gældende, at da Patienter herefter har Adgang til Indlæggelse til vederlagsfri Behandling paa det nærmeste Epidemisygehus, uanset om dette ligger indenfor eller udenfor hans Opholdskommune, vil der efter Omstændighederne blive paaført det Amt eller den Kommune, hvis Sygehusforhold er i den bedste Orden, Udgifter til Fordel for andre Amter eller Kommuner, der ikke ofrer saa meget paa Sygehusforholdene, idet det Beløb, en Patient koster pr. Sygedag, ikke kan dækkes af de i Loven fastsatte Takster. Foreningen har derfor indstillet, at der fastsættes højere Takster for Patienter, der indlægges paa et Epidemisygehus, som ligger udenfor det Amts eller den Bys Grænser, hvori de opholder sig ved Indlæggelsen.

Den danske Købstadforening, Amtsraadsforeningen i Danmark, Københavns Magistrat og Sundhedsstyrelsen har tiltraadt Indstillingen, jfr. Bilag 2—5.

Indenrigsministeriet har ment, at de saaledes fremkomne Ønsker bør imøde-

komes derigennem, at det Beløb, der udredes i Henhold til den gældende Lovs § 34, 2. Stykke, forhøjes med 2 Kr. pr. Sygedag i de Tilfælde, hvor Patienten ved Indlæggelsen har Ophold udenfor den Kommune, der driver Sygehuset.

ad § 2.

Ved Lov Nr. 85 af 17. Marts 1922 er de i § 34 i Epidemiloven af 10. Maj 1915 fastsatte Takster for Refusion af Udgifterne til vederlagsfri Behandling af visse smitsomme Sygdomme, henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr., forhøjet for Finansaaret 1921—22 til henholdsvis 5 Kr. og 4 Kr., for Finansaaret 1922—23 til henholdsvis 4 Kr. 50 Øre og 3 Kr. 50 Øre og for Finansaaret 1923—24 til henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr.

Fra Foreningen af Sygehusbestyrelser er der indsendt Andragende om, at Taksterne i Epidemilovens § 34 maa blive forhøjet saaledes, at de for Finansaaret 1922—23 gældende Takster af henholdsvis 4 Kr. 50 Øre og 3 Kr. 50 Øre bliver gældende baade for Finansaaret 1923—24 og for senere Finansaar. — Sundhedsstyrelsen har anbefalet Andragendet, der ligeledes tiltrædes af Københavns Magistrat, Købstadforeningen og Amtsraadsforeningen, jfr. Bilag 1—5.

Indenrigsministeriet kan, da de Grunde, der førte til Loven af 17. Marts 1922, jfr. Rigsdagstidende 1921—22 Tillæg A., Spalte 3003—3004 og 1920—21 Tillæg A., Spalte 4619—4622, stadig maa siges at gøre sig gældende, tiltræde, at der finder en Forhøjelse af Taksterne Sted for Finansaarene 1924—25 og 1925—26, dog ikke udover de for 1923—24 gældende Takster af henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr. Derimod finder man ikke, at der er Grund til at forhøje de for sidstnævnte Finansaar ved Lov af 17. Marts 1922 fastsatte Takster.